

Tecla Sala

Ajuntament de L'Hospitalet

Exposició produïda amb la col·laboració del Centre d'Art Tecla Sala

El sentit del buit

Joan Furriols

Museu de Montserrat,
del 28 de juny al
20 d'octubre de 2013

El sentit del buit

Joan Furriols (Vic, 1937)  s una figura singular en el context de l'art contemporani català. Va endinsar-se en l'avantguarda amb gran precocitat i en temps difícils. Molt jove, a la meitat dels anys cinquanta, va ser un dels pioners de l'abstracció informalista, i va entrar en contacte amb figures com Tàpies i artistes de vàlua i empena com Tharrats i Vilacasas, o amb Joan Brossa, amb qui va mantenir una amistat fecunda. Va ser un dels impulsors de la moderna revista vigatana *Inquietud*. Però aviat les circumstàncies el van obligar a retirar-se a un segon pla. Alimentat, però, per la soledat i la reflexió, enlloc d'apagar-se, va ressorgir de nou al cap d'uns anys amb una obra diferent i personal, interessat primerament per la geometria i després per l'objecte, amb un mateix fonament essencial: la reflexió sobre l'espai.

Furriols parteix sempre d'una reducció deliberada dels seus mitjans materials, que amaga una elaboració molt treballada, refinada i subtil, atenta al detall i cromàticament exquisida. El rigor, l'exigència i la contenció esdevenen un mètode i una  tica. Com a la recerca de la dimensió interior, a les seves peces els forats, les distàncies i els buits dialoguen amb els recipients, amb la densitat del negre i de la matèria. Furriols supera la divisió convencional entre pintura i escultura. Les seves obres bidimensionals evocuen, paradoxalment gràcies al límit, l'amplitud i l'infinit. Les seves natures mortes no responen a cap categoria tradicional. Reposen sobre la seva base com una maqueta sobre una taula. Les hem de mirar com un paisatge o com un conjunt de fragments arqueològics que cal desxifrar i reconstruir.

Fragilitat i intimitat acompanyen la iconografia molt personal de Furriols, sovint tr gica, de vegades ir nica, que ens convida a fer un parèntesi de

meditació. Hi ha jocs i contrastos d'escala que de vegades són monumentals i subtils i, d'altres, c mics. L'estatisme dels objectes abstractes contrasta amb elements figuratius, animals o mitjans de transport que evocuen el moviment. Ens recorden també les natures mortes de Zurbarán, realistes i silencioses, est tiques i vibrants. L'espai i l'ordre són fonamentals per a Furriols, el lloc on es manifesta la seva reflexió sobre la vida i la finitud, la bellesa i el temps.

 lex Mitrani, comissari de l'exposició

Trajectòria

1937 Neix a Vic el 16 d'octubre.

1952-1955 Aconsellat pel seu amic Josep Maria Selva, pioner de l'art modern a Vic, entra en el grup Els Vuit, que tracta d'introduir la modernitat artística a la capital d'Osona.

1955-1957 Contribueix a la fundació i edició de la revista *Inquietud*, que introdueix i promou la cultura d'avantguarda. S'instal·la a Barcelona. El 1957 munta el seu estudi al Poblenou. Entra en contacte amb artistes d'avantguarda com Joan Vilacasas, Joan-Josep Tharrats, Joan Brossa i Antoni Tàpies. Els anys següents, assistir  regularment al Cercle Maillol de l'Institut Franc s de Barcelona i a les activitats del Club 49. Participa als Salons d'Octubre i al Saló Revista. Participa al *VIII Saló d'Octubre*, dins la III Biennal Hispanoamericana de 1955, a Barcelona, que significa un punt d'inflexió en la consolidació de l'avantguarda. Assaja amb diversos materials i evoluciona ràpidament cap a l'abstracció informalista.

c. 1960 Obres amb planxes de ferro retallades i foradades.

1965 Torna definitivament a Vic. Redueix sensiblement la seva presència en el món de l'art. Tanmateix, al llarg dels anys setanta fa col·laboracions teatrals d'avantguarda amb Lluís Sol . Progressivament, experimenta i madura una obra personal que fructifica en la sèrie de les fustes.

1979-1988 Torna a treballar regularment i participa en diverses exposicions col·lectives. Cap a 1985 treballa amb paper tractat i plegat.

1988 Fa la seva primera exposició individual amb car cter retrospectiu al Temple Romà de Vic. A partir d'aquest moment, exposar  individualment la seva obra de manera peri dica.

1992 Exposició col·lectiva *Tres per tres. Mostra d'Art Contemporani*. L'obra de Furriols desperta l'inter s i la complicitat de les generacions més joves de creadors de Vic, que encapçala el grup lligat a les *H. Associació per a les Arts Contemporànies* de Vic. Als anys noranta, Furriols s'interessa per l'objecte i compon les seves peculiars natures mortes.

1996 Realitza una escultura monumental, única en la seva producció, en *Homenatge a l'Assemblea de Catalunya*.

1997 Exposició retrospectiva *La franja blanca*, Espai Vau, Centre d'Art Santa M nica, Barcelona.

c. 2002 Comença a treballar amb les escumes pintades en negre.

2007-2013 El seu reconeixement es consolida. El 2007 fa una gran exposició antol gica a Vic: *Joan Furriols. Pensar amb l'espai*, que es completa a *Joan Furriols. El lloc del temps*, a Tecla Sala, L'Hospitalet de Llobregat, el 2010. L'any següent exposa a la Galeria Joan Prats Art-gràfic de Barcelona.

La recerca com a mètode

La búsqueda como método

Research as a method

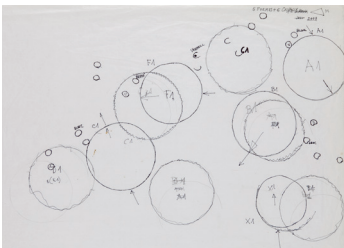
Sense títol, 1960
Planxa de ferro
44 x 71 cm
Col·lecció particular - Vic

Sense títol, 1989
Fusta, filferro i pigments
46 x 42 cm

Cinc formes + cinc cavalls, 2007
Xamota, plàstic i pigments
10,2 x 49,7 x 35 cm

Plantilla per
Cinc formes + cinc cavalls

L'inici d'una inquietud

El inicio de una inquietud

Inquisitive beginnings

Sense títol, 1955
Pintura sobre guix
54,5 x 45,5 cm
Col·lecció particular - Vic

El galliner, 1955
Pintura i materials diversos sobre guix
46 x 55,5 cm

Sense títol, 1957
Tela met lica i pigments
75 x 101 cm

Sense títol, 1958
Tosca i ciment sobre uralita
61 x 57 cm

Fotograf es: Guillem F-H